

Sygn. akt IX W 4353/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. N.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014 r. sprawy

1. **T. W. (1)**

syna R. i W. z domu W.

ur. (...) w O.

2. **R. W. (1)**

syna M. i W. z domu W.

ur. (...) w O.

obwinionych o to, że:

w dniu 14 lipca 2014 r., o godz. 11³⁰ w O. przy ul. (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży artykułów kosmetycznych o łącznej wartości 56,33 zł na szkodę (...) S. A. oraz w w/w miejscu i czasie wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać kradzieży towaru o wartości 29,99 zł na szkodę (...) S. A.

- tj. za wykroczenia z art. 119 § 1 kw i art. 119 § 2 kw w zw. z art. 119 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionych **T. W. (1)** i **R. W. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów z art. art. 119 § 1 kw i art. 119 § 2 kw w zw. z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. **119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw** skazuje obwinionego **T. W. (1)** na **karę 15 (piętnaście) dni aresztu** a obwinionego **R. W. (1)** na karę **1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonania 40 (czterdziestu) godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne;**

II. na podstawie art. 119 § 4 kw **orzeka wobec obwinionych środki karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S. A. kwoty 56,33 (pięćdziesiąt sześć i 33/100) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionych od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2014 r. około godz. 11:30 przy ul. (...) do sklepu (...) weszło dwóch mężczyzn w przedziale wiekowym 25-35 lat. Jeden z mężczyzn niższy, ubrany w szarą koszulkę, spodnie w odcieniu szarym, włosy ciemne ścięte na krótko, w ręce trzymał reklamówkę w kolorze żółtym. Drugi z mężczyzn wyższy od wymienionego, szczupłej budowy ciała, ubrany w koszulkę polo w odcieniu zielonym oraz spodnie w kolorze niebieskim typu jeans, na głowie założoną miał czapkę z daszkiem w kolorze czarnym marki (...). Wyżej wymienieni mężczyźni udali się na dział chemiczny gdzie zapakowali, do wniesionej ze sobą na teren sklepu torby reklamowej, dwa szampony marki (...) oraz wzięli ze sobą paczkę pieluch (...) i udali się w stronę kas. Chcąc opuścić teren sklepu przeszli przejściem obok jednej z nieczynnych kas. Zdarzenie to zaobserwował pracownik ochrony, który podjął próbę ujęcia mężczyzn. Mężczyźni zachowywali się wobec niego w sposób agresywny i wulgarny. Z uwagi na zachowanie wyżej wymienionych pracownikowi ochrony nie udało się ująć sprawców. W wyniku reakcji pracownika sklepu odebrane zostały jedynie paczka pieluch marki (...) natomiast pozostałe produkty nie. Na miejsce zdarzenia wezwano Policję.

Wyżej wymienione osoby zostały rozpoznane jako: T. W. (1) oraz R. W. (1) przez dzielnicowego sierż. szt. Ł. G. (1), który w przeszłości wykonywał z ich udziałem czynności w związku z kradzieżami.

(dowody: zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia: k. 5, notatka urzędowa: k. 6, zeznania świadka L. M.: k. 8v-9, k. 33, notatka urzędowa: k. 13, nagranie z monitoringu sklepu: k. 14, dokumentacja fotograficzna: k. 15-16, notatka urzędowa: k. 17, zeznania świadka Ł. G. k. 33v)

Obaj obwinieni – zarówno T., jak i R. W. (1) nie składali wyjaśnień na etapie czynności wyjaśniających. Pomimo prawidłowego zawiadomienia ich o terminie rozprawy, nie stawili się na nią bez usprawiedliwienia i nie nadesłali pisemnych wyjaśnień. W związku z powyższym Sąd rozpoznał ich sprawy zaocznie wydając ostatecznie co do nich wyroki zaoczne.

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w niniejszej sprawie i przeprowadzony na rozprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na sprawstwo obwinionych i ich zawinienie.

Z obszernych, jasnych i logicznych zeznań świadka – doświadczonego pracownika ochrony sklepu – (...). M. wynika niezbicie, że obwiniony R. W. (1) tego dnia wspólnie z T. W. (1) był na terenie sklepu oraz wspólnie i w porozumieniu z w/w schował towary kosmetyczne w postaci dwóch szamponów (...) do reklamówki, która niósł T. W., sam zaś w rękę niósł paczkę pieluch (...) po czym udali się do przejścia przy jednej z nieczynnych kas celem przekroczenia jej nie regulując wymaganej należności. Po zatrzymaniu przez pracownika ochrony i kłótni z nim R. W. zabrane wcześniej pieluchy ostatecznie pozostawia w sklepie, po czym obaj sprawcy opuszczają sklep.

W ocenie Sądu nie ma żadnych racjonalnych podstaw do odmówienia wiarygodności relacji tego świadka. Jest to osoba zupełnie obca dla obwinionego, a jego relacja jest w pełni obiektywna i Sąd nie dopatrył się w niej żadnych cech, które mogłyby ją dyskredytować.

Z zeznaniami świadka w pełni korespondują dowody, co do których wiarygodności nie można mieć żadnych zastrzeżeń, a mianowicie nagranie z kamer monitoringu sklepu. Na nagraniu tym widać jak obaj sprawcy zabierają opisane produkty w postaci szamponów i pieluch, przy czym na skutek interwencji pracownika sklepu ostatecznie produkty w postaci pieluch pozostawiają w sklepie.

Świadek Ł. G. zeznał, iż po zapoznaniu się z nagraniem z tego zdarzenia nie miał wątpliwości, że sprawcami widocznymi na nagraniu byli obwinieni R. i T. W. (3). Są oni z powodu wielu podobnych postępowań prowadzonych w przeszłości doskonale znani temu funkcjonariuszowi, który był również dzielnicowym dla miejsca zamieszkania braci W., więc rozpoznanie to ma wszelkie walory wiarygodności.

W świetle wskazanych wyżej dowodów oraz innych dowodów w postaci dokumentów, wina obu obwinionych jest ewidentna i została im dowiedziona. Jednoznaczne zeznania świadka przesłuchanego w sprawie, nagranie z kamery monitoringu sklepu oraz załączone do akt sprawy dokumenty wskazują na fakt, iż to właśnie obwinieni wspólnie i w porozumieniu dopuścili się zarzucanego im czynu.

Sąd dał wiarę tym dowodom bo są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają tworząc komplementarną całość.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego R. W. (1) nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. R. W. (1) w dniu 14 lipca 2014 r. o godzinie 11:30 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1) dokonał kradzieży artykułów kosmetycznych o łącznej wartości 56,33 złotych na szkodę (...) S.A. oraz w w/w miejscu i czasie wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1) usiłował dokonać kradzieży towaru o wartości 29,99 złotych na szkodę (...) S.A.

Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 i 2 kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę.

W przedmiotowej sprawie obwiniony w momencie schowania towarów do reklamówki wyjął te rzeczy spod władztwa właściciela tj. (...) S.A. i jednocześnie objął je we faktyczne władanie co było jego celem. Jest to przesłanka wystarczająca a zarazem konieczna dla uznania, że obwiniony swym zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 119 § 1 kw. Natomiast art. 119 § 2 kw dopuszcza ukaranie sprawcy za usiłowanie kradzieży wskazując, iż za usiłowanie odpowiada kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Tylko na skutek postawy pracownika ochrony obwiniony, który już przekroczył linię kasy nie regulując należności, odłożył te pieluchy na ladę kasy.

Sąd wymierzając obu obwinionym kary nie dopatrył się żadnych istotnych okoliczności łagodzących, które wpływałyby na jej wymiar.

Za okoliczność obciążającą sąd uznał dotychczasową, wielokrotną karalność obwinionego T. W. (1) co wskazuje na rażące lekceważenie przez niego norm prawnych i społecznych. Jak widać wyraźnie nie mają na niego wpływu ani ilość spraw w Sądzie ani orzekane w nich kary (k. 27), stąd też w stosunku do tego obwinionego orzeczona została kara zasadnicza 15 dni aresztu.

Wprawdzie formalnie obwiniony R. W. (1) nie był karany za wykroczenia przed tut. Wydziałem ale sposób jego działania w trakcie przypisanego mu czynu, zuchwałość działania, reakcja wobec interweniującego pracownika ochrony zbliżała jego zachowanie do przestępstwa z art. 281 kk.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, wymierzona temu obwinionemu kara 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonania 40 (czterdziestu) godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne może wpłynąć na niego wychowawczo. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu.

Z uwagi na to, że szkoda wyrządzona tym czynem nie została naprawiona, Sąd orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia tej szkody na rzecz pokrzywdzonego.

Wobec sytuacji materialnej i rodzinnej obwinionego Sąd zwolnił go od kosztów postępowania i opłaty.